

МОТИВИ №

Номер _____ Година 02.11.2020 _____ Град _____

На _____ Година _____

В публично заседание в следния състав:

Председател: _____ Секретар: _____

Прокурор: _____
като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

дело

номер 20205440200193 по описа за _____ година

В РС-Смолян е внесен обвинителен акт срещу П.Л. ,като е повдигнато обвинение затова , че на 22.03.2020 г. в Г., **е нарушила мерки**, издадени против разпространението на заразна болест по хората, регламентирани със Заповед №РД-01-130/17.03.2020 год. на МЗ на Република България, като лице по т.1 от Заповедта- поставено под карантина с предписание на С. Р. от 21.03.2020 год., като не е изпълнила задължението да не напуска дома за посоченият в предписанието срок , а именно - Г., У. „Б. Ш.“ ***, като деянието е извършено по време на извънредно положение, обявено с Решение за обявяване на извънредно положение, прието от НС от 13.03.2020 год., обнародвано в ДВ бр 22/13.03.2020 год., свързано със смъртни случаи във връзка с разпространяващата се пандемия от COVID - 19 /Ковид – 19/ – престъпление по чл.355, ал.2, вр. ал.1 от НК.

В съдебно заседание обвинението се поддържа от представителя на РП-Смолян , като се пледира налагане на наказание при условията на чл. 54 от НК , а именно- наказание лишаване от свобода за срок от три месеца с приложението на чл. 66 ал.1 от НК и кумулативно предвиденото наказание глоба от 10000 лева.

Подсъдимият не се явява в съдебно заседание, като се представлява от адв.Ст.Б..Делото се разгледа в отсъствие на подсъдимия, като същият се намира извън границите на страната и защитникът взема становище за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Защитникът взема становище за постановяване на оправдателна присъда като сочи , че деянието не е извършено от обективна страна , тъй като не е спазен надлежния ред за поставяне на подсъдимата под карантина.Сочи, че деянието не е извършено и от субективна страна-подсъдимата не е била наясно какво поведение следва да спазва след прибирането и в страната, като в предписанието не е отразено в какво се изразява карантината.Излагат се доводи за прилагането на чл. 9 ал.2 от НК и алтернативно определяне на наказанието при условията на чл. 55 ал.1 от НК.

След като се запозна с приобщените доказателства ,съдът намира за установено от фактическа страна следното:

П.Л. е на *** години , като същата е неосъждана, не е освобождаван от наказателна отговорност, живее и работи от две години във ***.Л. живее на семейни начала с И. К., като двамата имат две деца.

На 21.03.2020 год. Л. пристигнал на територията на Република България с полет от ***заедно със св. И. К. , като на летище „София“ била посрещната от св.М. И. – старши инспектор в Р.-Г.София .

Св.И. издала писмено предписание спрямо П.Л., като последната бил поставена под 14-дневна карантина на посочен от нея адрес в Г. С. У. „Б. Ш.“*** на основание Заповед № РД-01-130/17.03.2020 год. на Министъра на здравеопазването.

Подсъдимата бил запозната със съдържанието на предписанието, като е връчен съответния екземпляр о. Св.И. разяснила на подсъдимата , че по време на карантината не трябва да нарушава предписанието , като това се следи от органите на МВР След това Л. и К. се прибрали в Г. .

На 22.03.2020 год. подсъдимата и св. К. излезли пред дома си на У. „Б. Ш.“,като видели техният съсед - св. С. Н.. Тримата се отправили към вендинг автомат , за да си закупят кафе, след което седнали на една от пейките на моста до кръстовището, образувано от улиците „Б. Ш.“ и „***“. Излизането от дома на подсъдимата било забелязано от лице/представило се с имената Й. *** , което подадо сигнал на ЕЕНСП 112 и съобщило, че ***и К. не спазват карантината .

На място е изпратен полицейския служител В. И. , като същият посетил адреса на подсъдимата, но не я намерил.След това св.И. се приближил към моста и забелязал, че К. , Л. и Н. са седнали на пейка и пият кафе .Л. и св.К. обяснили, че са излезли да си вземат кафе , като подсъдимата заявила , че е наясно с последиците на издаденото предписание за спазване на карантина.

Горната фактическа обстановка не е спорна, като в подкрепа на същата са приобщените гласни и писмени доказателства.По делото не е спорно, че на 22.03.2020г подсъдимата е напуснал мястото, където е следвало да спазва карантина.В тази насока са показанията на св. И.,Н. и К. ,приобщените обяснения на Л. в качеството и на обвиняем.

Л. е била запозната с издаденото предписание за спазване на карантина, като е връчен препис от предписанието и същото не е оспорено по надлежния административен ред.

Разпитаната по делегация св.М.И. сочи, че не е давала инструкции и указания на поставеното под карантина лице да напуска дома си до 200 метра , **като тези показания се кредитират напълно от съда .**

Съдът **не кредитира** показанията на св.К. и прочетените обяснения на подсъдимата Л. , че неустановено лице на летището им разяснило , че могат да напускат дома си на 200 метра за различни нужди. Подобни указания не са давани от служителя на Р./ св.И./ , като последната сочи, че е разяснила ясно последиците от наложената карантина и издаденото предписание.В тази им част показанията на св.К. не следва да се ценят като обективни , като същият живее на семейни начала с подсъдимата и се опитва да оправдае поведението и.Св.К. и подсъдимата не сочат кой точно е дал подобни "указания", като тези им твърдения са част от защитната теза на подсъдимата.

Подсъдимата е интелигентен човек и е могла да разбере какво поведение се дължи от нейна страна при поставянето и под карантина.

Правни изводи:

Въз основа на изложената фактическа обстановка съдът намира, че подсъдимата **е осъществила от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 355 ал.2 от НК, предвид на следното:**

С Решение от 13.03.2020 год. на 44- тото Народното събрание на Република България, обн. ДВ. бр. 22/13.03.2020 год. във връзка с разрастващата се пандемия от COVID -19 на територията на цялата страна било обявено извънредно положение за срок от 13.03.2020 год. до 13.05.2020г. Тъй като имало смъртни случаи на заболели от болестта , министърът на здравеопазването въвел редица мерки, свързани с ограничаване разпространението на болестта.

С т.1 от Заповед № РД-01-130/17.03.2020 год. на МЗ е въведена **мярка** против разпространението на заразната болест, като е регламентирано, че всички лица, които пристигат на територията на страната от ***през всички гранични пунктове следва **да се поставят под карантина** за срок от 14 дни в дома или на друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава със съответното предписание на органите на граничния здравен контрол.

В точка 6 на същата заповед е въведено задължение на поставените под карантина лица **да не напускат** дома си или мястото за настаняване. Със заповедта е утвърден образец на предписание и е допуснато предварително изпълнение .

По делото се установи **от обективна страна** , че на 22.03.2020г подсъдимата П.Л. **е нарушила задължителните мерки**, издадени против разпространяването на заразната болест COVID

-19.Подсъдимата не изпълнила вменените /със Заповед № РД-01-130/17.03..2020 год. на МЗ и издаденото задължително предписание/ задължения да спазва 14-дневна карантина на посоченото в предписанието място в Г. У.Бр.Ш. № ***.

По този начин Л. е **нарушила установена мярка**, издадена против разпространяването или появата на заразна болест по хората, като деянието е извършено по време на обявено извънредно положение. Като е напуснала дома си без каквато и да е основателна причина Л. е осъществила съставомерно изпълнително деяние на посоченото престъпление.

Изпълнителното деяние е извършено по време на обявено извънредно положение, свързано със смъртни случаи, като това обстоятелство е служебно известно на съда.

Подсъдимата е извършила деянието **с пряк умисъл**, като е била наясно, че следва да спазва карантина и да не напуска дома си, като въпреки това извършила посоченото по горе деяние. Посочената по - горе заповед на Министъра на здравеопазването от 17.03.2020г е обявена по надлежния ред, като е създавала задължения за субектите, посочени в нея, включително и спрямо подсъдимата. Съдът не споделя тезата на защитата, че наложената мярка е следвало да се въведе с наредба. Заповедта на МЗ е общ административен акт и е породила съответните правни последици, като подсъдимата е следвало да съобрази поведението си със съдържанието на заповедта.

Извършеното деяние не е малозначително или с явна незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9 ал.2 от НК. Подсъдимата е напуснала дома си на 22.03.2020г, контактувала е с трети лица и това е станало достояние на околните. По този начин Л. е могла да застраши здравето на околните. Конкретното поведение на Л. очевидно е провокирало негативната реакция на подателя на сигнала на тел 112.

Деянието **не представлява състав** на административно нарушение по смисъла на чл. 209а ал. 1 от Закона за здравето, като същото се отличава с **по- висока степен на обществена опасност спрямо подобен род деяния**. Л. е застрашила потенциално здравето на околните, като без уважителна причина е напуснала дома си след поставянето и под карантина.

При определяне на наказанието съдът отчете следните **смекчаващи обстоятелства**- чистото съдебно минало на подсъдимата, изключително добрите и характеристични данни, трудовата и семейна ангажираност, липсата на преки или косвени вредоносни последици от извършеното деяние. Л. няма криминалистични регистрации, спрямо нея не са съставяни АУАН и НП за нарушаване на обществения ред, не са издавани и предупреждения от МВР. Л. се ползва с изключително добро име сред околните, като в тази насока е изготвената характеристична справка.

По делото **не се отчетоха** каквито и да са отегчаващи обстоятелства.

При това положение съдът намира, че наказанието следва да се определи при условията на чл. 55 от НК, като са налице **многобройни смекчаващи обстоятелства**, при които и най-лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко.

За извършеното престъпление по чл. 355 ал.2 от НК е предвидено наказание ЛОС до пет години и глоба от 10000 до 50000 лева.

Прилагането на разпоредбата на чл. 54 от НК спрямо подсъдимата ще е несъразмерно тежко, като деянието е извършено **поради подценяването на мерките срещу разпространението на болестта**.

Поради изложеното съдът приложи разпоредбата на чл. 55 ал.1 т.2 буква "б" от НК и замени предвиденото наказание ЛОС без долна граница с наказанието пробация.

Наказанието пробация следва да се изпълни посредством двете задължителни пробационни мерки за минималния срок от шест месеца, като по този начин ще се изпълнят целите на наказанието.

Съдът не наложи кумулативно предвиденото наказание глоба, като отчете, че и без налагането на предвидената **изключително висока глоба** могат да се изпълнят целите на наказанието.

Съдът отчете, че подсъдимата полага грижи за две деца, като една подобна санкция дори и в минимален размер ще се отрази крайно негативно спрямо нея и семейството.

Воден от изложеното съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ.....